

udskrivningen af stabiliseringslånet. Det er motiveringen for fremsættelsen af dette lovforslag.“

Finansministeren kunne ikke tiltræde lovforslaget. Han mente, at stabiliseringslånet havde virket efter sin hensigt, og fandt ikke, at den økonomiske situation havde ændret sig så meget, at tiden var inde til en finanspolitisk kovending. Og selv om man skulle nå til den opfattelse, at forholdene opfordrede til en lempelse af vor økonomiske politik, var det ikke givet, at man netop skulle vælge at ophøre med at opkræve stabiliseringslånet. „Jeg kan sige det på en anden måde: hvis man har den opfattelse, det ærede medlem øjensynlig har, af den økonomiske udvikling, var det vel nok rimeligere at gå længere i retning af at nedsætte skatter eller andre ting, der kraftigere ville stimulere forbruget, end at ophøre med stabiliseringslånet. Man kan også spørge, hvor den politiske begrundelse ligger for at vælge stabiliseringslånet fremfor disse andre ting. Jeg mener ikke, man skal gå den vej, men hvis man skulle nå til den fælles opfattelse nu eller senere, må man da begynde at diskutere, hvad det er, man så skal gøre, men det er ikke givet, blot fordi oppositionen har valgt stabiliseringslånet som prægelnabe, at det er det, der skal ophæves.“ *Finansministeren* ville imidlertid hilse det med glæde, om man i et udvalg tog spørgsmålet om, hvad der kunne gøres for at fremme beskæftigelsen, op til overvejelse.

I overensstemmelse hermed udtalte *Per Hækkerup* (S) bl. a.: „Jeg lyttede med opmærksomhed til det ærede medlem hr. Axel Kristensens bemærkninger, hvor han gav udtryk for sin interesse for beskæftigelsen. Det er et spørgsmål, som i allerhøjeste grad interesserer mit parti, og hvis vi under et kommende udvalgsarbejde kan få en frugtbar og positiv drøftelse af, hvad vi kan gøre for at nedsætte arbejdsløsheden, der vitterlig er for stor, en drøftelse af, hvilke foranstaltninger vi kan gennemføre for at opnå beskæftigelse på baggrund af den situation, vi har, med en bedre valutastilling, en rigeligere forsyning på pengemarkedet, vil jeg for mit vedkommende være overordentlig interesseret i det. Ellers tror jeg ikke, der er megen chance for, at jeg kan give tilslutning til forslaget om ophævelse af stabiliseringslånet.“

Poul Møller (KF) gik i en udførlig redegørelse stærkt ind for en gennemførelse af lovforslaget, mens *Aage Fogh* (RV) og *Niels Andersen* (DR) gjorde gældende, at en rentesækning ville betyde mere for erhvervslivet end vedtagelsen af det foreliggende — efter deres opfattelse stærkt politisk betonede — lovforslag. *Aksel Larsen* (DK) tillagde heller ikke sagen større betydning for beskæftigelsessituationen. Hans parti havde stemt imod loven om udskrivning af et stabiliseringslån, men ville stille sig mere velvilligt over for dens bortfald, hvis det ikke drejede sig om „et isoleret forslag, som ganske åbenbart er møntet på at drive agitation. Vi skulle stille os mere velvilligt over for det, hvis det var kædet sammen med forslag om